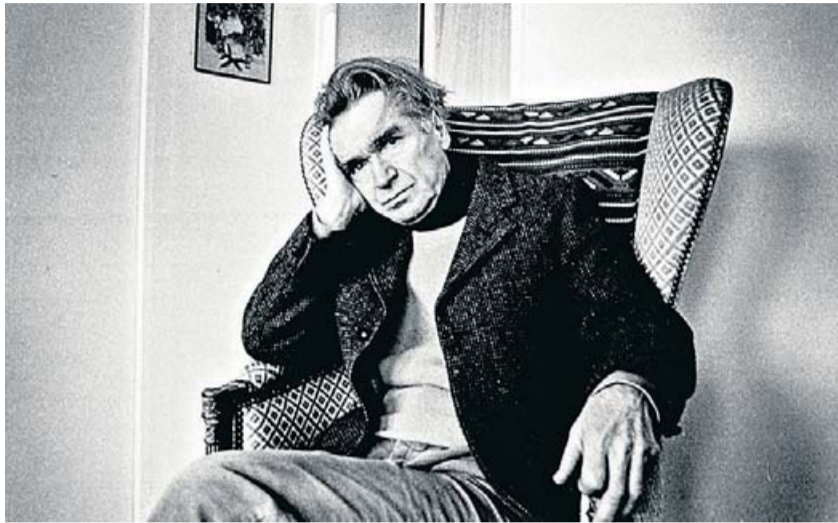

La disgregació del pensament

SOCIETATEA ROMÂNĂ DE TELEVIZIUNE

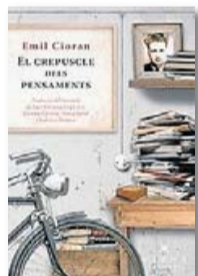
DAMIÀ ALOU

Tot i que els 80 foren una dècada frívola, potser com a reacció al pensament i a l'estètica *dura* dels 70, també tingueren un cert tarannà filosòfic, encarnat sobretot en el trio format per Jean Baudrillard, Gilles Lipovetsky i Jean-François Lyotard. I en cas que aquests tres semblessin una mica superficials, sempre ens quedava Emil Cioran, que donà tema a tantes converses de discoteca sota un fons de The Human League o de The Smiths. L'introductor a Espanya de Cioran fou Fernando Savater, que no només va traduir alguns dels seus primers títols, sinó que fins i tot va escriure *Ensayo sobre Cioran* quan el va incorporar al catàleg de l'antiga Taurus. Recordo una entrevista que Savater li va fer en aquella època; crec que es titulava *El último dandy*, i relatava una visita que li feia a les mítiques golfes del 21 de la Rue de l'Odéon, on va viure a partir dels 60, quan un agent immobiliari amb ínfulas literàries li va aconseguir el piset amb un lloguer congelat. Recordo la imatge d'un Cioran elegant, amb cara d'acabat d'aixecar-se de la migdiada, vivint monacalment acompanyat de la dona, lluny del xivarri dels ambients literaris, parlant de la seva amistat amb un altre gran solitari, Samuel Beckett, i de les seves silencioses passejades per París.

Emil Cioran, que s'havia afegit una *m* al nom per motius eufònics, havia nascut a Transsilvània el 1911. Arribà a París el 1937 amb una beca de l'Institut Francès de Bucarest i ja mai més en va marxar. Però la seva fama no arribà fins que el 1950 no va rebre el premi Rivarol a la millor obra escrita en francès per un autor estranger per *Précis de décomposition*, el primer llibre que escrivia en francès.

Recordo perfectament la impressió que produïa la seva obra a la dè-

cada dels 80, quan va començar a ser conegut al nostre país i, gràcies a l'extensió breu dels seus llibres, es convertí en una mena de filòsof –literalment– de butxaca. Ara que Viena ens proposa la seva primera traducció al català, que han fet cinc membres de la Societat Romanesocatalana Ramon Llull –Joan Fontana, Virgil Ani, Gemma Cervera, Teresa Suñol i Frederic Ferreres–, potser és un bon moment per reavaluar l'obra de Cioran en aquests començaments del segle XXI, que ens volen

EL CREPUSCLE DELS PENSAMENTS
EMIL CIORAN
VIENA
246 PÀG. / 17,80 €

fer passar per seriosos però que no arriben ni a frívols. I el cert és que llegir Cioran 25 anys després del darrer llibre seu que vaig comprar (*Ejercicios de admiración*, un interessant recull d'assajos) no m'ha fet canviar gaire l'opinió que tenia d'ell als 80: que, més que un filòsof o un pensador, era un poeta sense oïda per a la poesia. "Pots dir tranquil·lament que l'Univers no té cap sentit" és la primera frase d'*El crepuscle dels pensaments*, i a partir d'aquí va desgra-

nant el seu vocabulari habitual de suïcidi, mort, bé, mal, Déu, il·lusió, Temps. El seu enginy apocalíptic sembla que ens vulgui fer veure contínuament el revers d'un món que infla el seu engany per fer-nos creure que és habitable i amb sentit, mite que Cioran desfà des d'un lloc que ell mateix defineix: "No existeix plaer més gran que el de creure haver estat filòsof, i haver deixat de ser-ho". Aquesta és, exactament, la seva proposta: la d'un pensament postfilosòfic en el qual ja no pot existir un sistema, perquè la disgregació del pensament és reflex de la disgregació social i moral. Cioran ofereix fragments d'un pensament que es busca a si mateix sense acabar de trobar-se, i que deixa constància del seu fracàs en forma d'una prosa poètica sempre brillant, però que, tant ara com als 80, em fa preguntar si descriure la inutilitat del pensament no és descriure, també, la pròpia impotència per pensar el món. ♦♦

 catedral

Antologia literària
per tornar a la
infantesa

Svetlana Aleksiévitx
Sylvia Plath
Ana Maria Matute
Carmen Martín Gaité
Clarice Lispector
Gesualdo Bufalino
Roald Dahl
Dylan Thomas
Mercè Rodoreda
Miguel Torga
Isaac Bashevis Singer
William Irish
Amadou Hampâté Bâ
Andrei Platónov
Yasunari Kawabata
Isaak Bàbel
Bruno Schulz
Ernest Martínez Ferrando
Katherine Mansfield
Alfonso Castelao
Marcel Schwob
Anton Txékhov

**SOM LES PARAULES
GASTADES DELS
NENS QUE VAM SER**

«Els millors contes de la literatura
universal protagonitzats per nens.»

Segueix-nos a:

 [catedral.books](#)

 [CatedralBooks](#)

 [catedral.books](#)